

Utopia

STUDENTAVIS I TROMSØ

NR. 2, 24. FEBRUAR 1989, 14. ÅRGANG

Universitetslov-striden:

Mobiliserer mot rektor

Misnøyen med rektor Narve Bjørgos gjennomføring av Universitetslov-høringen er stor blant studenter og ansatte i Universitetstinget. Tyve Ting-representanter har underskrevet en liste som krever ekstraordinært Universitetsting. Dette er flere en den tredjedelen som kreves i henhold til reglementet.

Arve Bartnes

—Forslaget til ny universitetslov vil drastisk endre maktfordelings-strukturen ved universitetet. Loven vil også uthule studentenes rettigheter. Det er av den grunn meget viktig med en høringsrunde hvor studentenes og de berørte styringsorganers syn kommer skikkelig frem.

Rektors negative holdning til dette gjorde det påkrevd å innkalle til ekstraordinært Universitetsting. Dette sier initiativtaker til listen, studentrepresentant Øystein Johannessen, til Utopia.

Rektor imot

Rektor Narve Bjørgo har hele tiden gått sterkt imot at Universitetstinget skulle få uttale seg

om lovforslaget. Tinget er i dag det viktigste organet ved Universitetet. Alle viktige prinsipielle og langsiktige avgjørelser skal fattes der. Tinget er sammensatt av representanter fra administrasjonen, vitenskapelig ansatte og studenter fra hvert institutt.

Urimelig holdning

—Det er helt urimelig at Universitetets høyeste organ ikke får uttale seg i en så viktig sak som det en ny Universitetslov er. Når dessuten lovforslaget fratar nettopp Tinget dets posisjon som ledende organ, er det et rettferdighetskrav at Tinget selv får uttale seg. I lovforslaget redu-

seres Tinget til et valgorgan. Den reelle makten legges istedet til et Akademisk kollegium på ni medlemmer.

Representativ høring

—Det vi vil oppnå er at den høringsuttalelsen departementet mottar fra Universitetet i Tromsø er mest mulig representativ for de syn som eksisterer, sier Øystein Johannessen. I tillegg til at det burde være en selvfølge at tinget som universitetets høyeste organ får uttale seg, er et ekstraordinært møte helt nødvendig for at studentenes innvendinger mot loven kommer frem med den ønskelige tyngde. Da tenker jeg spesielt på to

ting. For det første inneholder loven et eget ordensreglement for studenter, noe vi går sterkt imot. For det andre mener vi at loven vil svekke studentenes innflytelse i de ledende styringsorganer.

Ekstraordinært Universitetsting ventes avholdt i begynnelsen av mars.

Se forøvrig artikkel side 5

Kiosk -strid

Samskipnaden ved direktør Bakken ønsker å drive den nye kiosken ved Regionssykehuset i Tromsø. Dette har skapt splittelse blant studentrepresentantene i styret. Konsernet Narvesen, som driver betydelig kiosk og butikkvirksomhet, er også interessert i drift av den samme kiosken.

Geir Arne Hansen

Spørsmålet om kiosk-drift ved det nye Regionssykehuset i Tromsø (RiTø), er en sak som strekker seg en del år tilbake. Nytt liv er blåst i saken etter at Samskipnaden ganske nylig henvendte seg til Troms Fylkeskommune. Fylkesordfører Myklevoll ble for tre uker siden kontaktet med ønske om drift av RiTø-kiosken. Saken er ennå ikke ferdigbehandlet av Fylkeskommunen.

Distriktssjef for Troms og Nordland fylke, Bjørn Renolen ved Narvesens kontor i Trondheim, sier at sykehuskioskene drevet i regi av Narvesen går relativt bra.

—For RiTø-kiosken er det litt vanskelig å si noe konkret, all den tid saken ikke er avklart i Fylkeskommunen. Videre varierer avtalene med de enkelte sykehuse der vi driver kioskvirksomhet. Narvesen betaler en prosentavgift av omsetningen til sykehuset, og overskuddet deles mellom Narvesen og det enkelte sykehus. Men vi er helt klart in-

RiTø: Kioskete oppførsel i samskipnaden

Foto: Oddgeir Sagerup

teressert i driften av RiTø-kiosken.

Styret i Samskipnaden er splittet i synet på driften av RiTø-kiosken. Direktør Bakken synes absolutt driften bør tildeles Samskipnaden. — Det er på tide at Samskipnaden kommer på banen også der det er penger å tjene, sier Bakken. Antallet ansatte og pasienter ved RiTø gjør at kiosken får et stort markedsgrunnlag, stort nok til å sikre driften økonomisk. —Dersom ikke Samskipnaden får driften, fortsetter direktør Bakken, vil driften bli overlatt til det sønorske konsernet Narvesen. — Vi vil derfor holde saken varm for Troms Fylkeskommune, avslutter han.

Bakken får støtte for sitt syn fra studentrepresentant i styret, Arne Andersen, som mener at

inntekten fra kiosken skal settes i et fond. Pengene i fondet skal øremerkes boligbygging.

Styrerepresentant, student Dag Digerne, sier til Utopia at han vil gå imot at Samskipnaden skal drive en RiTø-kiosk.

— Samskipnaden bør først bli flinkere til å gjøre det de skal være flinke i, så som barnehage- og boligproblematikken. Dette bør prioriteres, før man satses på andre og nye ting.

RiTø-kiosken vil medføre forretningsmessig drift, som vil ta ressurser ut av Samskipnadens administrasjon. Dette vil føre til at vi blir å gjøre en dårligere jobb på de områdene vi burde prioritere først. Dette sier Digerne og fremholder videre at forretningsmessig drift også er risikobeton.

— Vi må huske på at Samskipna-

den først og fremst er en velferdssorganisasjon som skal komme alle studentene til gode, avslutter han.

Direktør Bakken opplyser at Samskipnaden allerede utfører en rekke tjenester for Fylkeskommunen. Samskipnaden driver to kantiner i Harstad. I Tromsø driver de kantine ved Tromsdalen og Kvaløysletta Videregående Skole. Disse kantinene går bra, og overskuddet kanaliseres tilbake til Samskipnaden.

Styreleder i Samskipnaden, Unni Sandbukt, vil ikke kommentere saken overfor Utopia før et svar fra Fylkeskommunen er kommet. Hun venter seg en prinsipiell debatt om driftsform av Samskipnaden.

Bakken med sjarmoffensiv Side 2

Kaos på lesesalen Side 3

Møt Ali, Osei og Hazel Side 4 og 5

Kulturkalender Side 6 og 7

Utopia og Nord-Norge banen

I forrige nummer av Utopia ble amanuensis Jan Einar Reiersen intervjuet om Nord-Norge banen. I overskriften heter det: Vil ekskludere bysamfunn. Dette er stikk i strid med Reiersens uttalelser. Overskriften skulle være: Vil ekskludere KYSTSAMFUNN

Utopia beklager

Spanskrøret tilbake?

Nå skal professorene kunne svinge svøpen over sine studenter. Den nye Universitetsloven som er ute til høring inneholder et eget ordensreglement for studenter. Der heter det at studenter som oppfører seg utilbørlig overfor medstudenter eller ansatte skal kunne ilegges disiplinærstraff.

I praksis betyr det at studentene skal underlegges et internt straffeopplegg som skal fortolkes av professorer og andre vitenskapelig ansatte. Det er innlysende hvilke farer et slikt skjønnsbasert system inneholder.

Også på sytti-tallet forsøkte autoritetspersonene seg. Norsk Studentunion klarte dengang å få lagt loven

på is. Disiplinærforføyninger er ikke noe man byr en studentmasse med en gjennomsnittsalder på 27 år. Det er ingen uenighet om at det skal reageres ovenfor studenter som fusker på eksamen eller med vitnemål. Hva gjenstår det da å straffe studenter for? At man gir uttrykk for faglig uenighet eller våger å si at Herr Professor må skjerpe seg som lærer?

Rektor Narve Bjørge går aktivt inn for lovforslaget. En hvilken som helst student på 1. avdeling juss kan fortelle rektor at det finnes en straffelov som anvendes på lovbrutere.

Den burde holde. Også ovenfor studenter.

Tromsø, og kommer med 12 nummer i året.

Redaksjonen er valgt på politisk uavhengig grunnlag.

Redaksjonen forbeholder seg retten å forkorte innlegg fra leserne.

Annonsepris: Kr. 4,- pr. sp.mm. Ved fast annonsering 20 % rabatt.

UTROPIA

Adr.: Boks 678, 9001 Tromsø
Tlf.: (083) 44 283

OPPLAG:

2000 eksemplarer

SATS OG OMBREKKING:

Lundblad Grafisk A.S.
Telefon (083) 86 775
Boks 49 - 9001 TROMSØ

TRYKK:

Bladet «Tromsø»

I REDAKSJONEN:

Trond Davidsen
Steinar Johansen
Britt Bakkehaug
Tove Klæboe Nilsen
Gry Berntzen
Lars Åge Rotvold
Arve Bartnes
Roger Hoaas
Kai Friis
Esben O. Henriksen
Asle Rønning

REDAKTØR:

Geir Hatling

REDAKSJONSSEKRETÆR:

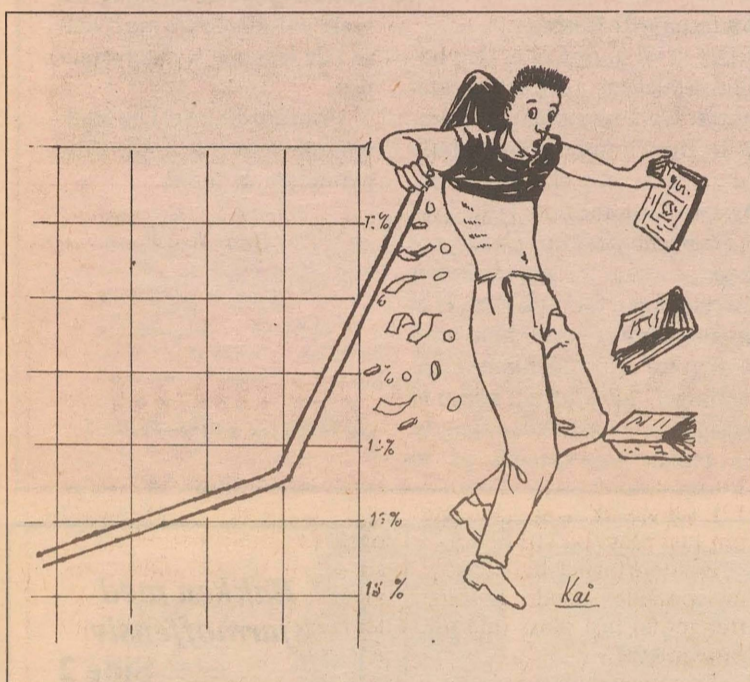
Geir Arne Hansen

FOTO:

Oddgeir Sagerup
Morten Hansen
Sten A. Korneliussen

UTROPIA er et organ for studentene ved Universitetet i

Rentesirkus

— renta må ned!

På grunn av fallet i inflasjonen og markedsrenta etterlyser vi nå en senking av renta i Statens lånekasse for utdanning, sier Elin Gundersen nestleder i Norsk Studentunion (NSU).

Fra 1971 til 1983 steg renta i lånekassen fra 4.8 prosent til 11.5 prosent. Politikerne begrunnet da den sterke økningen med at inflasjonen steg. Når inflasjonen begynte å gå ned, fulgte ikke renta i lånekassen etter. Da hevdet politikerne at lånekassen burde følge markedsrenta.

Norge er i dag det landet i Skan-

dinavia som har den høyeste renta på studielån, og som har lavest stipend. Stadig flere studenter får problemer med tilbakebetaling av studielån på grunn av store lån og høy rente.

Dagens rentepolitikk i lånekassen undergraver målsettingen om at alle skal ha lik rett til utdanning uansett økonomisk, sosial og geografisk bakgrunn. Den lave inflasjonen og senkinga av renta i Norges Bank må føre til en senkning av renta på studielån, avslutter Elin Gundersen Nestleder i NSU.

RENTEØKNING I LÅNEKASSEN

Tabellen viser renteutviklingen i Lånekassen de siste 15 årene.

ÅR	KOSTNADSNORMEN	STIPENDANDEL	RENTA	INFLASJON
74-75	1210	25.0	6.5	11.6%
75-76	1385	25.0	6.5	9.2
76-77	1740	23.0	6.5	9.0
77-78	1950	22.6	7.5	8.2
78-79	2150	22.6	7.5	4.8
79-80	2150	23.5	8.5	10.9
80-81	2230	23.1	9.5	13.6
81-82	2590	22.7	10.5	11.3
82-83	2900	20.7	11.5	8.4
83-84	3200	19.1	11.5	6.2
84-85	3370	17.9	12.5	10.1
85-86	3590	13.1	12.5	2.9
86-87	3810	13.0	12.5	6.6
87-88	4080	13.1	12.5	5.6

Forklaringer:

Kostnadsnormen: Den månedlige summen hver enkelt student har å leve for, det er ikke tatt med kostnader for bøker o.l.

Stipendandelen:

Sier hvor mye av studielånet som er stipend og som dermed ikke betales rente og avdrag for.

Renta: I 1987 ble det innført rente på lån som ble påbegynt etter dette tidspunkt, dette betyr at de som tok opp lån etter dette tidspunkt får en ekstra rente på toppen av den vanlige renta.

Bedre å bo

Nå skal Samskipnaden gi bedre service til sine leieboere. Dette sier direktør Vidar Bakken og styreleder Unni Sandbukt til Utopia. Det er tre områder samskipnaden i første omgang vil konsentrere seg om:

■ Informasjonen til de 800 leieboerne skal forbedres.

■ Vaktmesterordningen legges helt om.

■ For å øke trivselen og for å hindre unødig slitasje vil bl.a fellekjøkken bli inspisert en gang i uken.

Vidar Bakken og Unni Sandbukt lover at det skal bli bedre å bo på Studentboligene.
Foto: Morten Hansen

Arve Bartnes

Siden nyttår har vi arbeidet med en effektiviseringsplan for boligavdelingen. Vi har lenge vært klar over den misnøyen som råder blant en del av våre leieboere. Dette ønsker vi nå å rette på, sier Vidar Bakken og Unni Sandbukt.

Bedre informasjon

Vidar Bakken og Unni Sandbukt legger særlig vekt på at informasjonen fra Samskipnaden må bli bedre. For å bedre kommunikasjonen mellom boligavdelingen og den enkelte leieboer vil vi prøve å få i stand en ordning med regelmessige informasjonsbulletiner.

Likeledes vil vi få bedre rutiner når det gjelder leieboerutvalgene. Jeg ser for meg en ordning hvor vi har minst to faste møter med leieboerutvalgene i semesteret. Med en god toveiskommunikasjon unngår vi misforståelser og vi kan lettere snappe opp leieboernes ønsker, sier Vidar Bakken.

Ny vaktmesterordning

Et av de store ankepunktene leieboerne har hatt gjelder vaktmesterordningen. Vanlige invendinger er at det er vanskelig å komme i kontakt med vaktmester på telefon, og at det tar lang tid før ting blir gjort.

Vaktmesterordningen har ikke vært revidert siden vi var en liten samskipnad. Etter hvert som det kom flere studentbyer ble ikke ordningen samordnet. For å rette på dette oppretter vi nå en vaktmesterdivisjon med «mobile enheter».

Leieboerne kan ringe sentralen som blir lagt til Prestvannet og gi beskjed. I løpet av en til to dager vil en vaktmester ta seg av saken. Hvis det er småting blir de utbedret

straks. Hvis det er utbedringer vaktmesteren ikke kan gjøre med en gang fordi deler mangler, vil det bli gitt nær mere beskjed om når utbedringen kan gjøres på et skjema. Uansett vil leieboeren få beskjed om hva vaktmesteren har gjort, eventuelt vilgjøre.

Inspeksjon

For at leieboernes trivsel skal øke hos leieboere fordres nå også en innsats av dem selv. For å forhindre at

fellekjøkken er uhygieniske og at utstyr som komfyrer forfaller vil oldfruen gjennomføre ukentlige inspeksjoner av alle fellekjøkken. Selv om de fleste studentene nok har god samvittighet på dette området, vet vi at det finnes kjøkken som ser heller ikke ut avslutter Vidar Bakken som håper at inspeksjonsordningen ikke blir oppfattet som en pekefinger fra Samskipnaden.

Sosialtjenesten

Ta kontakt hvis du trenger råd og veiledning ved personlige og sosiale vanskeligheter eller studieproblemer som ikke er faglige.

Du kan også be om informasjon av forskjellig art og få vite hvor du skal henvende deg i helse- og sosiale spørsmål og juridiske saker.

For norske studenter:

Sosialkonsulent Ann Torunn Olsen
Kl. 09.00 -15.00 alle dager untatt torsdager.

For utenlandske studenter:

Sosialkonsulent Ann-Marie Hektoen
Kl. 09.00 - 15.00 mandag-tirsdag i uker med ulike uketall.
Kl. 09.00 - 15.00 mandag-tirsdag-onsdag i uker med like uketall.

Ring tlf. 81012 - eller stikk innom for avtale.

Studentsamskipnaden, Roald Amundsens plass 1.

Husk å benytte deg av HELSEFONDET, som gir delvis dekning av utgifter til tannbehandling, briller og linser, fysioterapi og andre helsemessige utgifter. Se etter i reglementet som er oppslått på tavler rundt om på instituttene.

Lesesal-kaos

Høst 1988; studenter med seks semesters studieansiennitet kan få fast lesesalplass i tredje etg. på universitetsbiblioteket (UB).

Våren 1989; for å være sikret fast plass kreves det ni semesters ansiennitet.

Lars Aage Rotvold

Årsaken til denne økningen er først og fremst lang venteliste på hovedfag. Over tyve studenter ved ISV venter på hovedfagsleseplass. Flere av hovedfagstudentene har mindre enn ni semesters ansiennitet. I tillegg er det en stor økning av studenter på 4. avdeling juss. Vi har valgt å prioritere disse framfor studenter med lengre ansiennitet. Tilsammen dreier det seg om femti lesesalplasser, dette sier lesesalinspektør Marit Rustad til Utopia.

På spørsmål om denne forandringen i reglementet er formelt riktig behandlet, svarer Rustad nei.

En henvendelse fra instituttledelsen ved ISV hvor det ble påpekt det faglige uforvarslike i at hovedfagstudenter ikke hadde fast lesesalplass, fikk oss til å behandle dette som en hastesak. Det viktige i denne saken er likevel at det totale antall

plasser til disposisjon er alt for lite. Opprettelse av flere fagtilbud og at studenter bruker lengre tid på studiene er med på å øke presset på lesesalene.

Studenttallet har økt uten at en tilsvarende økning i lesesalplassene har funnet sted. Dette vil muligens rette på seg til høsten da en del av hjørnekontorene på UB blir flyttet til Hovedgården. Det burde også være mulig å få til en bedre utnyttelse av ledig gulvplass, sier Rustad.

Nytt reglement

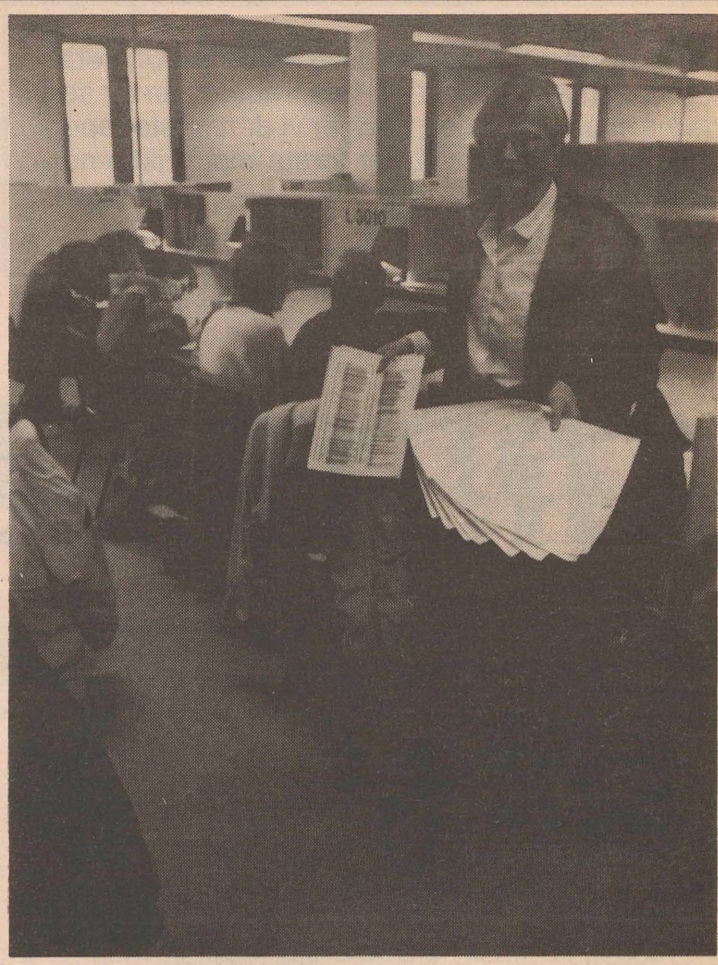
I tillegg til at hovedfagstudenter og fjerde avdeling juss prioriteres ved tildeling av lesesalplasser, er det i reglementet innført at opphold i studiene pga. militær/siviltjeneste skal telle som ansiennitet. Heller ikke dette er tatt formelt riktig opp.

Det tar jeg på egen kappe, sier Rustad. Begrunnelsen min er å likestille avbrudd pga. militær/siviltjeneste med de regler som gjelder for barnefødsler og omsorgsarbeid.

Dette synes jeg er viktig utifra et likestillingsperspektiv. Videre sier Rustad at hun ønsker ytterligere endringer i reglementet.

Klarere linjer for tildeling av lesesalplass på sosialt grunnlag er ønskelig. Dette både for å lette arbeidet til lesesalinspektøren og for at de studenter som søker på slikt grunnlag ikke skal føle seg mistenkeligjort. Et annet viktig poeng, fortsetter Rustad, er om det er riktig å legge antall semester til grunn ved fastsettelse av ansiennitet. Etter min mening burde antall vektall tillegges større betydning. Betalt semesteravgift er ikke noe godt mål på hvor langt en student er kommet i studiene sine.

Til slutt sier Rustad at det kan være ønskelig med en prosentvis fordeling av plassene til de ulike institutt. Dette utifra at det kommer nye brukergrupper til lesesalplasser som opprinnelig kun var tiltenkt studenter ved ISV og ISL.

Lesesalinspektør Marit Rustad mottar haugevis med leseplass-søknader — de færreste får positivt svar. Foto: Sten Korneliusen

Bedre fra høsten av . . .

Kan få 200 nye leseplasser

Det er fullt mulig å få 200-250 nye leseplasser. Disse plassene kan være klar til bruk allerede høsten 89.

Dette sier leder for plan-og driftsavdelingen (PLUT), Unni Grøneng til Utopia.

Lars Aage Rotvold

Vi har faktisk i lang tid vært klar over at kapasiteten begynner å bli sprengt på 2. og 3. byggetrinn. Dette gjelder både kontorplasser, undervisningsrom og leseplasser. Det som forbauser meg er hvorfor dette ikke er tatt opp av studentpolitikkerne.

Videre sier Grøneng at en del problemer vil bli løst når 4. byggetrinn (Hovedgården) er ferdig til høsten. Her vil det bli femti nye leseplasser som er ment for ex.phil. studenter. I tillegg vil det bli 25 nye leseplasser på UB når et av hjørnerommene (undervisningsrommet for ex.phil.) blir flyttet til Hovedgården. Dette er plasser som skal øremerkes for 4. avdeling juss.

Dette er imidlertid ikke nok, fortsetter Grøneng. Det vi ønsker er å få bygd en ny fløy på 3. byggetrinn (ISV/ISL). Inn i nyfløyen ville vi få plass til Avdeling for praktisk pedagogisk utdanning (APPU), Institutt for rettsvitenskap (IRV) og Registreringssentralen for historiske data (RHD). Dette ville frigjøre ytterligere tre hjørnerom på UB, noe som ville gjøre rom for 80-100 leseplasser.

Men det må antas at en slik byggesak ikke kan fremmes gjennom universitetets ordinære budsjetter uten at fremdriften av Fiskerifagbygget blir truet.

Unni Grøneng: Vi kan skaffe 250 nye leseplasser. Foto: Oddgeir Sagerup

Grøneng sier at prosjektet vil bli fremmet som et aktuelt sysselsetningsprosjekt, da det kan realiseres raskt basert på tidligere prosjektmateriale for 3. byggetrinn.

Hvis dette går igjennom vil nyfløyen muligens stå klar våren 1991.

Straksløsninger

Det kan også skaffes til veie 150 leseplasser gjennom foretting på UB, og at man tar i bruk eksamenslokalene som lesesal, sier Grøneng. Dette er tiltak som kan iverksettes allerede i vår.

Jeg kan tenke meg at eksamenslokalet får egen inngang uavhengig av UB. Da vil disse lesesalene kunne ha en selvstendig åpningstid.

Et problem er at eksamenslokalene faktisk ganske ofte er i bruk til eksamener.

Dette vil rette på seg til høsten, sier Grøneng. Da vil de nye leseplassene i Hovedgården også bli tatt i bruk til eksamener, noe som vil føre til at den perioden eksamener avvikles over vil bli kortere.

Avslutningsvis presiserer Grøneng at normene for tildeling av leseplasser er at hovedfagstudenter skal ha fast plass, mens deknningen på lavere grad skal være femti prosent.

Imidlertid vil vi bestrebe oss på en så god leseplass-situasjon som mulig, helst bedre enn normene.

Dagens reglement

Kun studenter fra IRV, ISV, ISL og sos.øk. som kan søke om fast plass på UB.

Førsteprioritet har de som av spesielle sosiale grunner trenger en fast plass (må dokumenteres).

Resten av de faste plassene tildeles på bakgrunn av semesteransiennitet. Kun semestre fra de siste fem år teller med.

Semestre fra andre universitet og høyskoler godkjennes også. Opphold i studiene de siste fem år pga. militær/siviltjeneste, barnefødsel og eller omsorgsarbeid teller som ansiennitet.

Ingen av de som søker om fast plass i tredje etg. på UB må ha leseplass eller kontorplass andre

Andre institutt

Utopia tok en kjapp telefonrunde til andre institutt for å sjekke forholdene der.

På IMR er det ikke så vanskelig å få fast leseplass.

Med ansiennitet på tre semester pluss to eller flere eks-terne semestre er man sikret plass,

sier AU-medlem Ketil Sollid til Utopia. Men også på IMR merker vi økt pågang for å få fast lesesalplass.

På gjennomgangsbygget (IBG,NFH) er det kun hovedfagstudenter som får fast leseplass.

Oversikt over nye leseplasser

Hovedgården (prioriteres for ex.phil.) ca.50 plasser (høst89)

UB-hjørne (4. avdeling juss) ca.25 plasser (høst89)

Eksamenslokalet ca.100 plasser (vår89)

Fortetting UB ca. 50 plasser (vår89)

Dette utgjør tilsammen ca. 200-250 plasser. I tillegg vil det bli frigjort tre UB hjørner hvis APPU flytter. Dette vil skaffe ytterligere 80-100 leseplasser.

Det går i dag 176 utenlandske elever på Universitetet i Tromsø. Utopia vil i tida framover ta for seg deres situasjon. I dag bringer vi den første reportasjen, og går inn på det første møtet ikke-nordiske studenter har med Universitetet: Innføringskurset i norsk.

Ali, Hazel og Osei – tre

■ —Jeg husker første dagen. Vi hadde et enkelt skjema å fylle ut, der det blant annet var et spørsmål: «Hva heter du?». Jeg syntes det lignet på engelsk: «What do you hate?», og trodde det var spørsmål om hva jeg hater. Jeg svarte: Coca-Cola. Jeg heter Coca-Cola!!

■ Ordene tilhører Ali Aydin. Han er en av årets kull på innføringskurs i norsk. Utopia har snakket med tre av elevene på dette kurset. I tillegg til Ali: Awuku Osei og Hazel Warner. Vi har spurt om hvordan de ser på kurset, hvordan det er å komme ny til Norge som student, og om planene de har for framtida. De tre har forskjellige bakgrunn, men er enige om mye.

Britt Bakkehaug/Asle Rønning

Ali Aydin kommer fra Tyrkia og vil bli lingvist. Han ville ha en så bred språklig bakgrunn som mulig, og bestemte seg for å flytte til Norge og lære norsk, i tillegg til tyrkisk, arabisk og engelsk som han allerede har studert. Ali har studert 5 år på Universitetet i Ankara før han kom til Norge.

Hazel Warner kommer fra Nord-England. Hun er midt i språkstudiet ved Reading University, og tar to semester i norsk som en del av studiet. Hazel skriver også oppgave om Tromsø-dialekt.

Awuku Osei har studert 3 år ved University of Ghana i Accra, og tatt en Bachelor of Science-grad i jordbruk. I Norge vil han utdanne seg videre innen biologi. Osei og broren er de eneste i familien som har fått skolegang, forteller han.

Men det første vi spurte om, var selvsagt været. Vi lar Osei, som har hatt den mest ekstreme overgangen, fortelle:

Over polarsirkelen

– Jeg kommer altså fra Ghana, som ligger 7 breddegrader fra Ekvator. Temperaturen er gjerne over 20 grader, forklarer Osei. – Når det er kaldere går alle rundt og fryser. Da jeg fikk brev om at jeg var tatt opp ved Tromsø, over polarsirkelen, hadde jeg en ide om at det var veldig kaldt, og at jeg ville gå og fryse hele tida. Men det går fint. Jeg har gått på ski flere ganger når det har vært under 14 minusgrader. Det er jo bare å kle på seg.

– Jeg fikk et brev fra en venn i Ghana, med spørsmålet «how do you find the terrible weather in Norway?»

Jeg skriver at de tar feil, men vennene mine blir ikke helt overbevist om at jeg virkelig har det bra.

– Syntes all snøen hørt fint ut! Vi får altså ingen avsky-resolusjoner om storm og evig mørke. Hazel og Ali overlever også. – Men jeg må innrømme at jeg ble fraråda å flytte hit, sier Hazel. – Av en professor ved universitetet hjemme som er halvt norsk. Han sa at det var alt for mørkt og kaldt her. Men jeg ville til Tromsø. Jeg visste om all snøen, og syntes det hørt fint ut!

ALI:
— Språkforholdene i Norge er spennende . . . Dere har to skriftspråk — stor forskjell i dialekter

– Innføringskurset er egentlig ikke for 1-årige studenter, som bare skal være i Norge for det året, fortsetter Hazel. – Jeg hadde egentlig ikke noe tilbud her, men fikk plass fordi kurset ikke ble fullt i år. Alternativet for meg ville være norskkurs på Kongsbakken, med mye færre timer. Sånn sett var jeg jo heldig, men jeg synes det er ganske dårlig at de ikke har noe tilbud til studenter som vil være her bare et år.

Howdan går kurset?

– Det går framover, er den korte kommentaren fra Osei: – Det er progresivt. Sammenligna med hva vi kunne når vi kom hit, kan vi mye nå. Ordstilling, bøyning, alt er vanskelig. Men nå vet jeg i hvertfall hva som foregår i klasserommet!

Ali sier: – Om det går seint eller fort – vi lærer ihvertfall. Men det er et problem: vi vet ikke hva de ønsker til eksamen.

Hvorfor valgte dere Norge?

– Jeg ville ta hovedfag i plantefysiologi i et land med vestlig undervisningsystem, som jeg kan bruke for å få arbeid ved et forskningsinstitutt eller ved Universitetet, forteller Osei. – Jeg hadde allerede noen venner som studerte i Norge, og bestemte meg for å søke hit.

– Språkforholdene i Norge er spennende, sier Ali.

– Dere har to skriftspråk: nynorsk og bokmål, stor forskjell i dialekter, samisk, og et interessant forhold til nabospråkene.

Hazel studerer også språk: – Vi må studere ett fremmedspråk, og skrive en oppgave om det, som en del av 4-årig språkstudium. Jeg hadde lyst til å lære et helt nytt språk, i motsetning til tysk eller fransk, som de fleste tar. Det hører med at jeg ville til ett nytt sted også.

Husker dere hvordan det var å åpne en norsk bok for første gang, og vite at dere skulle lære å lese alt dette?

– Ikke akkurat, men jeg husker den første kursdagen, forteller Osei.

– Jeg var 3 dager for seint ute til kurset når det begynte. – Da jeg kom inn i klasserommet ble jeg spurt «Goddag, hvordan står det til?» – og hadde ingen anelse om hva det betyd.

De første dagene gikk jeg bare rundt og ristet på hue.

HAZEL:

– Vennekontaktordninga er viktig. For mange er det den eneste kontakten med nordmenn . . .

– Det er mange morsomme misforståelser å fortelle om, fortsetter Osei. På norsk har dere forholdet gift – ugift og mulig – umulig. Men hva med ansett – uansett? Det er ikke det motsatt i det hele tatt, ler han.

Bokmål i klasserommet...

– Det er vanskelig å lære. Jeg lærer ingenting av å snakke med Osei, ler Ali: – Vi kan nøyaktig de samme ordene. Vi er avhengige av å snakke med nordmenn.

– Når det gjelder språket må vi jobbe hardere, skyter Osei inn: – Du kan ikke vente å få alt i klasserommet. Vi må snakke mer med folk, men ofte er det vanskelig å forstå. Det har mye å gjøre med hvordan vedkommende snakker, og hvor godt du kjenner han eller henne. Jeg kan sitte og snakke med noen som snakker riksmål, og forstå hvert ord, men ofte må jeg bare gi opp og be vedkommende snakke engelsk.

... og dialekt i dagliglivet

Ali understreker at dialekt er et stort problem: –Vi må be vennene våre om ikke å snakke dialekt.

Når det første spørsmålet du får er: «kosschengårdet!», og du har lært å si «Hvordan går det?» i timen, er det ikke lett.

Mange insisterer på å snakke dialekt, sjøl om vi ikke forstår hva de sier. Jeg synes det har med respekt for andre å gjøre å snakke riksmål når det er det eneste den du snakker med forstår.

Hvordan har Foreninga for Utenlandsstudenter – Foreign Students Union – fungert for dere?

Ali er ikke positiv: – Jeg var på et møte – det var en katastrofe. Vi forsto lite når alt gikk på norsk, sier Ali.

– Vi har fylt ut noen skjemaer, men det angår oss lite.

Osei: – De ber oss komme med våre problemer. Når vi ikke kommer til dem tror de at alt er OK. Det er ikke alltid sånn at når noen tier, så samtykker de.

OSEI:

– Vennene mine er ikke helt overbevist om at jeg har det bra i Norge ...

«fremmede» studenter

Fra venstre: Awuku Osei, Hazel Warner og Ali Aydin kom til Norge og Tromsø i fjor høst. De trives bra i snøen, men ønsker seg mer kontakt med nordmenn. Alle fotos: Oddgeir Sagerup.

Kontakt

Hazel understreker at vennekontaktordninga er viktig. For mange er det eneste kontakten med nordmenn. Samtidig er det viktig for nordmenn å ha kontakt med utlendinger. Alle tre er enige om at ordninga har fungert bra for dem.

De trives i Tromsø og savner ikke de bredere internasjonale miljøene som du finner i større byer som Oslo. Men de synes at frykten for å ta kontakt av og til blir vel stor.

Vi lar Ali avslutte:

– Vi kommer fra Marokko, Sri Lanka, Ghana, Tyrkia, England, Nederland. Dere leser om verden i aviser, og ser nyhetene på TV. Vi er levende eksempler. Kom og snakk med oss!

Mister viktige norsktimer

– Halvparten av timetallet på innføringskurset i norsk faller bort i andre semester, sier Ali Aydin som kom til Norge i fjor høst og nå går på andre semesteret av dette kurset. – Det er norskundervisning vi har behov for nå, og det er det vi er avhengige av for å kunne studere videre i Norge, sier han.

Innføringskurs i norsk er et tilbud til ikke-nordiske elever som skal studere videre ved Universitetet. Kurset går over to semestre, og gir i tillegg til norsk også noe samfunnsfagopplæring, samt ex.phil-undervisning. Etter to semestre skal studentene ta eksamen i norsk og i forberedende.

Mister 10 timer

– Stryker du på norskeksamen, kommer du ikke videre, sier Ali Aydin. – I denne situasjonen går 10 av 20 timer bort til ex.phil og samfunnsfag i det andre semesteret. Vi kan ta ex.phil seinere, men dette er eneste mulighet til å fa avlagt eksa-

men på engelsk, og uten å skrive oppgave. Derfor vil mange ta eksamen nå, understreker den tyrkiske lingvist-studenten.

De studentene som tar innføringskurset har alle, med ett unntak, minst 4 års universitetsstudier bak seg. Det er en utbredt holdning på kurset at det er et spill med tid å bruke en stor del av kurs-timene på ex.phil-undervisning. Noen mener at det er unødvendig å måtte ta ex.phil, andre legger vekt på at en stor del av norsktimene faller bort. I en «språkløs» situa-

sjon er det språkopplæring studentene har størst behov for. Uten norsk-kunnskaper er det umulig å komme videre.

Går ut over norskopplæringa

– Ex.phil-undervisninga skulle ihvertfall vært seinere, sier Awuku Osei som også går på innføringskurset, – så kunne vi konsentrert oss om språket.

Kulturka våre

FILMKLUBBEN :

Fredag 24.2: AFTENANTREKK

Lørdag 25.2: DIM SUM

Lørdag 4.3: RASPUTIN

Fredag 10.3: A HUNGARIAN FAIRYTALE

Lørdag 11.3: SUBWAY

Lørdag 18.3: ONDT BLOD I VESTEN

Fredag 24.3: Påskeferie

Lørdag 25.3:

Lørdag 1.4: ERASERHEAD

Fredag 7.4: ANDREJ TARKOVSKIJ, dokumentar

Lørdag 8.4: DEN SISTE KAMPEN

Lørdag 15.4: HOENFEUER

Fredag 21.4: HEAVY METAL

Lørdag 22.4: ROXANNE

Lørdag 29.4: BUSTER KEATON

Fredag 5.5: ELEKTRA/DEN RØDE SÁLME

Lørdag 6.4: I LOVE YOU

Lørdag 13.5: MODERN TIMES

KULTURHUSET :

LILLESCENEN :

23.2-5.3: Studentuka -89 presenterer Studentrevy.

26.4: Korkonsert m/ Canto Polare.

29.4: Fritidsklubbenes Dag.

UTSTILLINGER :

6-12.2: Erik Smith Meyer, maleri.

14-19.3: Påskeutstilling, arr. Hilka Krane.

STORSALEN :

15.2-2.3: Hålogaland Teater «Heartbreak Hotel».

5.3: «Musirkus» -Et musikalsk teater og sirkusshow med teaterklovn Lexis og krefter fra byen.

11-12-3: The Dance Studio «Dance Carousel».

31.3-3.4: Medisinerrevy.

15.4: Blomstershow.

29.4: Konsert med Nord-Troms Janitsjar.

23.4: Tromsø Symfoniorkester med Eva Knardal. Kl. 19.30.

20-23.5: Den Norske Opera. «Stormen».

31.5-2.6: Landskonferanse for Likestillingsutvalget 1989.

Kulturhuset tar forbehold om mulige endringer.

TROMSØ :

18.2-5.3: Sidebil

11.3-27.3: Ar

22.4-7.5: Ar

13.5-21.5: Jo be

27.5-11.6: De len

17.6-2.7: Tu gn

8.7-6.8.: So ku

enderen

1989

ENING :

Siddk. Sidsel C. Karlsen,
bill

Anti

Am

Jok. Utstilling i samar-
beiduseum.

Doptur. Riccardo Gal-
len

Tulmikk. Terje Resell,
gra

Sor Tromsø-kunstnere,
kunledkunst.

ARTIC GALLERY :

3.3-30.3: Jessie Kristensen, Grønland. Hans Rag-
nar Mathisen, Sa'pmi.

7.4-30.4: Rosa Liksom, Nord Finland. Åge Gaup,
Sa'pmi.

1.5-25.5: Stengt.

26.5-4.6: Berit Marit Hætta og Kerttu Voulab, bar-
nebokkunstnere fra Sa'pmi i samarbeid
med Likestillingsrådet.

9.6-3.9: Felles salgsutstilling.

I tillegg blir det andre aktiviteter som :

-Barn i reindriften, juriert barnetegningskonkurranse.

-Greta Kvaal : Karen Anna og hennes siida.

-Kulturfesten med samiske barnebokforfattere. Den
1.6.

-Performance med Jessie Kristensen, den 3.3.

-Minikonsert og andre arrangementer med nord-
atlantiske kunstnere, spesielt i forbindelse med som-
merutstillinga.

STUDENTUTVALGET :

24.-25.2: Studentkontaktmøte, Ås.

8.3: Studentrådsmøte.

15.3: Hovedallmøte.

5.4: Landsstyremøte, Norsk Studentunion.

6.-8.4: Landsting for Norsk Studentunion.

27.4: Studentrådsmøte.

10.5: Hovedallmøte.

Scenarier fra Nerudas elskede land

Disse «stemningsbildene» fra det politiske landskapet i dagens Chile er skrevet på bakgrunn av en tre ukers studietur jeg gjennomførte som representant for Norsk Studentunion (NSU). Turen var ment til å være en opptakt til kampanjen NSU i samarbeid med Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpfond (SAIH) planlegger til høsten.

På den ene siden tar vi sikte på å tegne et dagsaktuelt bilde av situasjonen i Chile, og vise hvordan studenters kamp er uløselig knyttet til kravet om demokrati og sosial rettferdighet. På den andre siden ønsker vi å informere om SAIHs prosjekter i Chile. De inntrykkene jeg her formidler for står for min egen regning.

Janne Bjerkan
Internasjonal
ansvarlig i NSU

Håpet lever i Chile

Foto: United Nation/av M. Rothstein (NJ)

Jorden som strekker seg langs innfartsveien til Santiago forsyner innbyggerne med grønnsaker. Lysende berg av tomater og Zucchini stables opp i torgbodene. Det er alltid rikelig tilgang på friske grønnsaker. Imens renner det alltid et tilsig av kloakk utover jordene, menneskelig avfall suges opp av tørste matplanter. Vi kjører forbi lange rekker rikt utseende plankehus. Disse standardskurene, som er på 28 kvadratmeter, nærmest skjøt opp av jorda i månedene før valget, utgjorde en del av Pinochets storstilte frieri til massene, en ansiktsløfting til ære for velgerne og det utendørske observatorkorpset. Men kosmetiske forandringer kan i lengden ikke skjule Chiles brutale ansikt. Tallet på politiske fanger er fremdeles over 500, omfattende trakassering og tortur av politiske motstandere står fortsatt på det hemmelige politiets dagsorden. German, som har hentet meg på flyplassen slår ut med hånden. Todo es pura mierda! flirer han. Alt du ser her er bare dritt. Maten vi spiser, husene vi passerer, alt er basert på dritt! Men den verste møkka er desom står bak bak dritten». Han ler rått, en dag skal de få ete alt i seg.

Ligger på ryggen i en gyngende skonnert av ei seng og teller sprekker i taket. Får ikke sove, dagens hendelser kvarner tungt i hodet. Det gjør ikke saken bedre at pensjonatet jeg har tatt inn på er et poulært liggested for lokale par, men her knuller i det minste folk så det høres. Riktignok uten den helt store variasjonen i lydbildet, samme gamle lekse om igjen, konstaterer jeg. Ruller over på sida, tankene stimer.

Festival i Placeres

Jeg hadde tilbragt dagen i Placeres, en slumby i utkanten av kystbyen Valparaiso. Anledningen var den første festivalen for menneskerettig-

heter, som beboerne håpet skulle bli en årvisst foreteelse. På veien opp mot Placeres hadde bussen passert et gigantisk veggmaleri, smurt opp av ja sida, som hadde stillt seg bak Pinochet i valget. En prangende regnbue var spent over en hel murvegg; meterhøye bokstaver annonserte at «La alegria ya ellego!» -Nå har gleden kommet. For en illusjon tenkte jeg tørt.

Et solstenkte støvete torget i Placeres var omgjort til et utendørsteater. Langs husveggene sto benker og kjøkkenstoler i uryddige rader, og midt på plassen tronet scenen. Den var for øyeblikket tilholdssted for en skummel drage, som til det unge publikummets skrekkblandete fryd brølede jaget etter noen klønete håndduker. Grupper av rolige avventende eller ivrig diskuterende voksne utgjorde andre delen av festivaldeltagerne. På plankegjerdene og kalkveggene rundt plassen hadde noen klistret plakater med med klar addressat; Pinochet- frigi alle politiske fanger nå!- Stans torturen! i Chiles fengsler!

Solen malte blodrøde penselstrøk over kveldshimmelen. Ei gruppe ungdommer hadde inntatt scenen for å fremføre et selvlaget syngespill, tilegnet kampen for menneskerettigheter. De hadde ikke begynt å synges før de ble avbrutt av en høyreist mann med megafon.

«Dette er politiet! Dere har nøyaktig 15 minutter på der til å forsvinne herfra. Den som ikke forlater plassen, vil bli arrestert!»

Vi stirret oppgitt på hverandre, vegret oss for bare gå fra en festival som folk i Placeres hadde svettet og slitt for i mange uker. Ingen gjorde mine til å forlate torget. Minuttene

gikk, og jeg gjorde kameraet skuddklart i tilfelle det skjedde noe jeg burde feste til filmrullen. Plutselig bremsset en buss fullastet med pacos. Noen bilder rakk jeg ikke å ta før tåregassen spredte seg som et etsende teppe over torget, og med rennende øyne og sviende hoste, spurtet jeg det jeg var god for ned ei smal bakgate og inn ei dør som noen holdt åpen for meg. Ute hørt hundedglam og kommandorop, og et lite barn ropet gråtende på mamma.

Jeg ble stående å hive etter været; pulsen hamret og jeg var så rasende at jeg skalv. Nok en gang hadde Pinochets lakeier klart å amputere det som skulle bli en tilvekst til kampen for menneskerettighetene i Chile. Så mye for den demokratiske utviklingen som vestlige observatører mente å spore. Selv om sosialdemokratiske politikere fra Europa lot seg besnære av regimets «demokratiske ansiktsløftninger», viste Chiles maktthaver nok en gang sitt sanne ansikt i Placeres. Fanden fremstår som vi vet i mange slags forklædninger.

Blå ettermiddag. På den solsvilde plassen stimler mennesker taust sammen foran et provisorisk podium. Der oppe sitter en middelaldrende kvinne og en mann, knugende hverandres hender. Ansiktene er grå, trekkene fordreide der de sitter fortært av sorg ved siden av en kiste svøpt i det røde og svarte banneret. I kisten ligger de istykkersprengte restene av Pablo Vergara Toldo. Han var 25 år da bomben som var ment til å ødelegge en av regimets radio- master blåste han til himmels. Slik lyder i alle fall den offisielle versjonen. Han er den tredje i rekken av sønner foreldrene må følge til graven. Tre år tidligere ble Eduardo,

18, og Rafael, 21, skutt ned og drept av carabinieri (militærpolitiet), og liket ble slengt over dørstokken i foreldrehjemmet med beskjedent: «Her har dere kommunistvinene deres!»

Jeg står midt i en klynge mørkt kledder kvinner, et sørgende felleskap av mødre. Kvalmen murrer i mellomgolvet; det svir bak øyelokkene. Jeg ser for meg det leende ansiktet til Pablo; avisbildet viste meg en ung mann med uryddig svart lugg som lo med freidige øyne mot fotografen. Det eneste foreldren har tilbake er dette, det strålende blikket flatt på et ark papir. Pablos far reiser seg tungt og går de få skrittene bort til mikrofonen. Alles øyne er rettet mot den rakryggede mannen som stillferdig meddeler oss at han ønsker å lese opp det siste brevet fra Pablo. Det land hvor man fødes finner man ikke seg selv og allikevel elsker man sitt fødeland. Den tid da man kommer til verden, velger man ikke selv, men man må sette spor i sin tid. Sitt ansvar kan ingen fraskrive seg. Ingen kan lukke sine øyne, sine ører, gjøre seg stum og hogge sine hender av. Det er alles plikt å elske, å leve et liv, å nå et mål. Den tid da vi kommer til verden velger vi ikke, men vi kan forme denne verden hvor det frøknor vokser som vi bærer i oss. De som står nærmest podiet flytter urolig på seg, en eller annen roper opphisset og med et bykser to maskerte menn opp ved siden av kista. Prestene som har stått trøstende ved siden av foreldrene under minnestunden, er like ubevegelige og griper heller ikke fatt da Pablos mor styrter fram. » Min sønn var ingen terrorist!!» Den skingrende stemmen sprekker; og hun ser med vill øyne på folkemengden. Mange gråter åpenlyst.

«La vida es una bomba de tiempo», skrev Pablo. Livet er ei tidsinnstilt bombe, som en dag skal sprenges og splintre det lille stykke liv du har fått deg tildelt. I Chile i dag graves det fremdeles navnløse ofre fram fra massegravene. Og fremdeles følger sørgende foreldre sine sønner og døtre til altfor altfor tidlige graver.

Paulina, kvinneansvarlig i CODE-PU (komiteen til forsvar for menneskerettigheter) prikker meg lett i armen. «Her skal vi av.» Vi er framme i Lota, en liten gruveby i det sørlige Chile. Bussen etterlater oss i en rød sky av veistøv, og jeg blir stående og betrakte de falleferdige murhusene som utgjør bykjernen i Lota. Her har Pauline jobbet to år som leder for flere kvinneprosjekter, og vi har dratt hit ut for å besøke Paulinas gamle venn, Daniel Lopes.

«Ville dø i Chile»

Vi nærmer oss en av murgårdene; mellom de flassende fasadene har noen spent opp en himmelveg av tørkesnorer; plaggene henger som fargeglade vimpler over gårdsplassen. Paulina peker opp mot et kjøkkenvindu i fjerde etasje. «Der oppe bor Daniel og Jimena.» Daniel møter oss i døra. Mysende spør han om turen gikk bra, for han vinker oss inn i den beskjedent utseende stua. Den ene vegg er halveis dekket av ei nedskribla tavle; «jeg tar fremdeles elever privat,» smiler Daniel forklarende. Han tar stolt oppstilling foran en annen vegg, der revolusjonære relikvier; portretter av Bolivar, Allende og Che, henger side om side med falmete familiebilder. Et av dem forestiller Daniel med borgermesterkjede. Etter kuppet i 1973 mistet han både det og jobben som lærer, og like etter flyktet han og kona til Italia. «Men vi ville ikke dø andre steder enn i Chile,» kommer det bestemt. Paulina og Jimena kommer inn fra kjøkkenet med salte kjeks og kaffe, og Paulina rusker Daniel fortrolig i det tynne, grå håret. «Ingen vet så mye om Lotas historie som Daniel,» slår hun fast. «Hvis du får han på gli forteller han alt du vil vite.»

Kaffekoppene fylles og tømmes. Jeg lytter nesten andektig til den 68 årige mannen foran meg, som illustrerer Chiles historie med eksempler fra sitt eget liv. «På bare 15 år har tallet på arbeidere i gruvene gått ned med 20 000,» sier han bittert. «Bare ifjor mista mer enn 600 livet i gruvene på grunn av mangelfulle sikkerhetstiltak. 15 års diktatur har lemlesta den chilenske arbeiderklassen og voldtatt nasjonens ære.» Han ser på meg med brennende øyne. «Jeg vet at mange aviser i vesten refererer til det såkalte økonomiske mirakelet som har funnet sted i Chile. Chile har vunnet ry som det mest kreditverdige landet i Latin-Amerika, men til hvilken pris?» Daniel rister på hodet; «hvis det har skjedd et økonomisk mirakel her i landet, har i allefall ikke vi fått ta del i det!»

En levende drøm

Ettermiddagssolen skinner skrått inn gjennom vinduet. Bussen vår går om snaut et kvarter, og jeg har fylt mange sider med tettskrevne notater. «Blir du aldri mismodig?» spør jeg. «Det må da være vanskelig å holde drømmen levende gjennom så mange år?» Daniel ser mildt overbærende på meg. «Håpet er den våkne manns drøm,» sier han filosofisk. «Mi companera,» han stryker Jimena ømt over kinnet, «er akkurat like ung og vakker for meg som hun var det da vi først ble kjent for 46 år siden. Skulle drømmen om et fritt, demokratisk Chile være mindre levende og skjønn etter bare 15 år?»

Nå skal studenter straffes

I disse dager er forslaget til ny Universitetslov ute til høring. Bakgrunnen for denne nye loven er et ønske om å få en felles rammelov for alle universitetene i Norge. I dag har alle universitet sin egen lov, med unntak av Tromsø som har en kongelig resolusjon. Forslaget har til nå skapt til dels stor debatt på de forskjellige universitetene, spesielt har Dag Kavlie, rektor ved NTH i Trondheim, gått hardt ut mot forslaget som han mener vil forverre situasjonen for universitetene.

Geir Hatling

En felles rammelov vil i utgangspunktet være positivt for Universitetene. Imidlertid reagerer vi meget sterkt på den korte høringsfristen som er satt på forslaget, da det er flere sider ved dette forslaget som er av stor prinsipiell betydning for fremtiden. Derfor synes vi seks uker er alt for kort tid å drøfte forslaget på. Dette sier Øystein Johannessen, medlem av lovutvalget ved universitetet. Dette utvalget har som oppgave å utforme en høringsuttalelse fra universitetet.

Hva er det studentene mener er det viktigste ved forslaget? For oss er det 4 områder som vi anser som spesielt viktige:

1. Styringsmodellen for universitetet
2. Ordensreglement for studenter
3. Embedsmannsordningen
4. Hvem skal styre utviklingen med åpning/lukking av fag og nye fagtilbud.

I dag er universitetet bygd opp med et ting øverst, bestående av 47 representanter. Under tinget er det et sty-

re som er det besluttede organ mellom Tingmøtene. Styret er på 14 personer og består både av studenter, ansatte, rektor og direktøren for Universitetet, som er sekretær for styret.

—Det vi reagerer på er at det i forslaget er lagt opp til en styringsmodell hvor det blir et kollegium på 9 personer øverst. I forslaget er det lagt opp til at kollegiet får samlet mye makt. For det første får de delegert myndighet fra departementet og de overtar mye av de oppgaver som i dag ligger hos Tinget. Slik jeg ser det vil dette kunne føre til større maktkonsentrasjon, mer prestisje og ankemuligheten til departementet blir fjernet. Studentgruppa vil derfor ikke uten videre godta kapittel 2 i loven som omhandler disse spørsmålene. Vi mener at vi trenger et representativt organ over kollegiet som kan øve innflytelse, dvs. ha tilnærmet de samme oppgaver som Tinget har i dag.

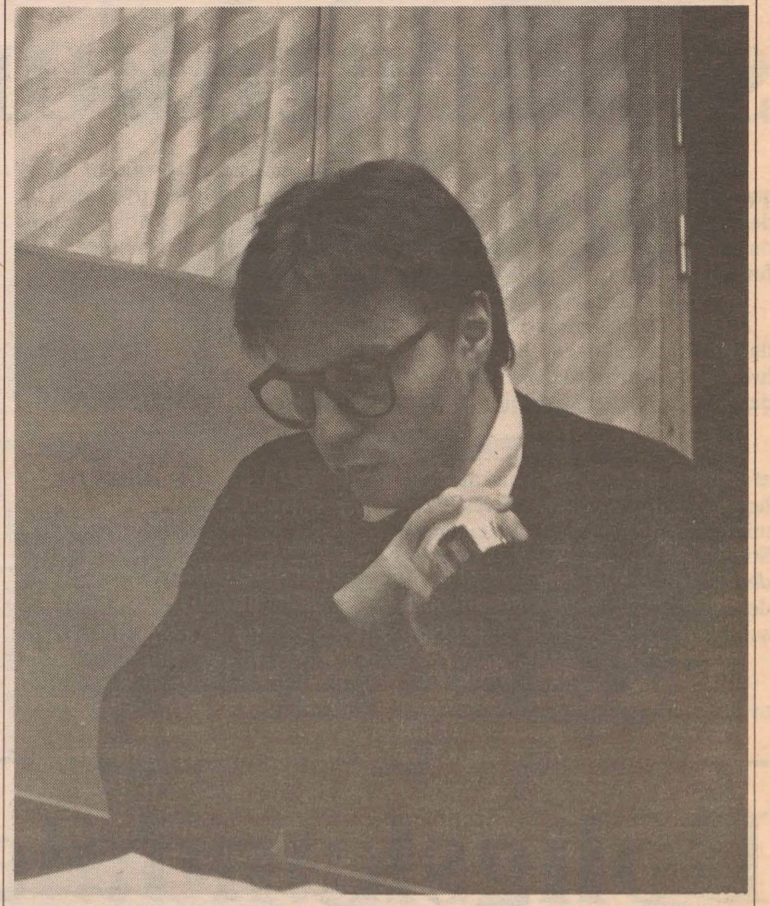
—Når det gjelder spørsmålene omkring ordenstiltak mot studenter står studentene samlet i sitt syn. I dag er det ingen egne regler i Tromsø, derimot har både Oslo og Bergen slike regler. Vi er for at det blir en viss form for regler, men det

er lagt inn i forslaget regler som i stor grad bygger på skjønn og derfor vil være svært vanskelig å håndheve. Reglene kan i verste fall føre til tilfeldige avgjørelser, dvs. at de kan brukes mot sin hensikt. F.eks. mot studenter som på en eller annen måte blir oppfattet som kverulanter. Vi mener dessuten at dette dekkes av gjeldende straffelov. De reglene vi vil beholde er de som går på reaksjon mot fusk i forbindelse med eksamen eller prøver og de som går på personer som ved hjelp av falske vitnemål lurer seg inn på universitet eller kurs.

—Vedrørende punkt 3 om embedsmannsordningen er vi på linje med forslaget, som mener embedsmannsordningen bør fjernes. Årsaken er at vi ikke ser det som nødvendig å ha en egen gruppe med ett så sterkt oppsigelsesvern i forhold til andre grupper. Desuten vil det gjøre ansettelsesprosessen raskere, da det vil være Universitetet selv som ansetter og ikke kongen i statsråd. Det vil etter vår mening også være med på å øke institusjonenes selvstyre.

Vi er imot de forslag som går på at institusjonen selv i fremtiden skal godkjenne nye fagtilbud. For oss er dette helt uaktuelt. Ikke bare går dette imot forslaget i Hernes-rapporten som etterlyser en sterkere styring, men det vil også føre til en mindre politisk innflytelse over høyere utdanning. Lovutvalget går derfor inn for at departementet også i fremtiden har styringen.

Som en avsluttende kommentar sier Øystein Johannessen at lovens intensjon er god, men at det er mange prinsipielle spørsmål som bør avklares før den blir godkjent.

Øystein Johannessen protesterer mot disiplinærlov for studenter

Foto: Morten Hansen

Ny tilbakebetalingsordning

Stortinget vedtok i fjor høst nye regler om tilbakebetaling av studielån. Inntektsavhengig nedsetting av terminbeløp, går ut på at man hvert år bare betaler 6% av bruttoinntekten til lånekassen.

Hensikten med ordningen er å lette tilbakebetalingen for de som har høyt lån og liten inntekt. Norsk Studentunion (NSU) mener at denne hensikten bare i liten grad blir innfridd.

Ordningsgjelder bare for de som tjener mer enn 100 000 i året. NSU mener at de som tjener minst, og trenger ordningen mest, ikke får nytte godt av den. Inntektsgrensen vil også få kvinnepolitiske konsekvenser, fordi deltidsarbeidere faller utenfor.

Ordningsgjelder bare de som er å jour med innbetalingen. Har du ikke klart å betale dine avdrag får du heller ikke innvilget den nye tilbakebetalingsordningen. I dag gjelder det ca 40 000 mennesker.

Låntageren vil få en større økning i rentebyrden ved den nye ordningen påpeker NSU. Rentebelastningen vil øke siden gjelden nedbetales over et lengre tidsrom.

Studenter får sykepenger

Fra neste semester slipper du å tilbakebetale studielån for perioden du er syk. Blir du syk i mer enn fjorten dager omgjøres studielånet for perioden til stipend.

Norsk Studentunion mener ordningen er et fremskritt, men synes den er langt fra god nok. Ordningen er heller ikke i pakt med forslagen i Hernesutvalgets innstilling.

—Ordningsgjelder ikke gjelde studenter som er syke når semesteret starter.

—Ordningsgjelder ikke de fire første ukene i semesteret.

—Ordningsgjelder ikke gjelde de fire første ukene i sykdomsperioden.

—Ordningsgjelder ikke gjelde for sykdom utover tre måneder i samme studium.

I følge Norsk Studentunion vil ikke ordningen med gjeldavskrivning føre til en likestilling mellom studenter og andre, men er et skritt i riktig retning.

Fagstrukturen på ISV

Institutt for samfunnsvitenskap er igang med omarbeiding av den eksisterende fagstrukturen. De to siste årene har det vært mye usikkerhet på instituttet rundt de ulike fagene og deres framtid. Man har ikke blitt enige om hva som skulle gjøres.

Nå er det imidlertid kommet bevegelse i saken. Universitetsstyret vil ha en rammeplan for samfunnsfagene, og seksjonsstyret på ISV har blant annet enstemmig gått inn for å erstatte de fleste storfagene med mellomfag. Disse mellomfagene - bl.a. pedagogikk, sosiologi og offentlig politikk og administrasjon - kommer igang enten høsten-89 eller våren-90. Det avhenger av om forslaget går gjennom i institutt-rådet og universitetsstyret, og deri hvor lang tid styrebehandlinga tar.

Ifølge seksjonsstyrets forslag vil instituttet få beholde tre av storfagene; skoleforskning, sosialpolitikk og planlegging.

Hovedfagsstrukturen skal også sees nærmere på.

Mye er imidlertid enda usikkert når det gjelder omstruktureringa av fagene -- ingenting er avgjort.

Vi minner om posthyllene

Noen av dere er late, noen av dere er uviende... Et stikkord: posthyllene. Vi snakker om studentenes egen posthylle, plassert synlig og strategisk i undergangen mellom ISV og ISL. Faktisk rett utenfor Utopiakontoret og de andre glassburene.

Hit kommer post til studentene -- både post utenfra og internpost -- men ikke alle studentene kommer og henter posten sin...

Resultat: lagvis med brev som bare ligger der -- som bare fyller opp hyllene, og som ikke når fram til personene den skal til.

Ta en titt i hylla neste gang du går forbi, og se om det er post til deg!

Nordjobb

Har du lyst på en sommerjobb i Norden? Gjennom Nordjobb har du nå mulighet til å oppleve et annet lands kultur og befolkning på nært hold.

Nordjobb ble stiftet i januar 1986. I hvert land er det ansatt en prosjektkonsulent som ordner arbeide, innkvartering og fritidsaktiviteter for ungdommen.

Nordjobb satser på at 1300 ungdommer mellom 18 og 26 år skal få sjansen til å ta del i prosjektet. Jobbene varer fra fire til ti uker i tidsrommet 15. mai til 15. september. Nordjobb tilbyr tariffbestemt lønn, men betaler selv reise og opphold.

Søknadsfristen er 31. mars, og du har størst sjanse til jobb hvis du søker deg til Finland.

Søknadskjema får du på den lokale arbeidsformidlingen eller fra Nordjobb, Foreningen Norden, Harbitzalleen 24, 0275 Oslo 2.

Ikke miljøskadelig

Pappbegeerne som samskipnaden bruker i kantinen på Universitet er ingen trussel mot ozon-laget. Det er produktansvarlig ved importøren «Dunai Bilá» i Oslo, Øyvind Søland, som kan berolige Utopia: - Våre beger produseres i Storbritannia, og gassen som brukes i produksjonen er pentan.

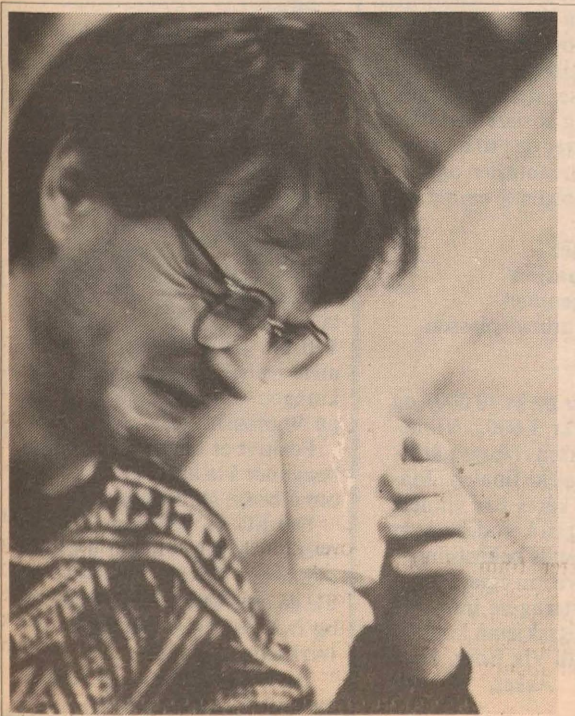
KFK-gassene bryter ned ozon-laget i atmosfæren, som beskytter oss mot ultrafiolett stråling.

Utopia har ikke ved selvsyn innsisert prosessen i Skelmersdale i Lancashire, men inntil videre stoler vi på Dunai Bilá og Øyvind Søland. Men Samskipnaden skal ikke føle seg for trygg. Thomas Martinsen i Norges Naturvernforbund sier at pappbegeer-produksjonen allikevel kan være en forurensingskilde, f.eks. ved utslipp av ozon (ozon er en gift i lavere luftlag, selv om den er livsviktig høyere opp i atmosfæren).

Og uansett er jo ordentlige kopper som ikke kastes etter en gangs bruk det beste!, avslutter Martinsen. □

Asle Rønning

Pentan hører ikke til de beryktede KFK-gassene som brukes i pappbegeer-produksjon.

Begrene er ikke miljøfarlige, men hva med kaffen?

Foto: Asle Rønning

Husleienivå og studentøkonomi

I kjølvannet av depositumøkningen i Samskipnadens boliger, har det dukket opp en rekke spørsmål om drift av boligene og bakgrunnen for økte belastninger på leieboerne.

Det er mange som lurer på hvordan boligavdelingen drives, og hvorfor husleiene må øke når studentøkonomien er så dårlig.

Samskipnadens boligavdeling er et adskilt budsjett og regnskapsenhet. Det vil si at det overføres ikke midler til eller fra andre avdelinger. Studentenes husleier representerer *den eneste inntekten* i boligene, da det ikke eksisterer offentlige driftssubsidier for studentboliger.

Staten yter et tilskudd med 60% av investerings- og byggekostnader,

resten finansieres gjennom husbank. Dette er den eneste årsaken til at det har vært mulig å holde husleien lavere enn privatmarkedet. Staten trekker seg helt ut av studentboligene når de står ferdige, slik at driften overlates til den enkelte Samskipnad.

Tromsø står ikke i noen særstilling her - driftsprinsippene er de samme for alle Samskipnadene i Norge, det er også husleienivået.

Det har ikke vært aktuell politikk å overføre andre inntekter (semesteravgift og statsstøtte) til boligene. Dette fordi det er meningen at disse inntektene skal komme alle studentene til gode i form av felles velferdstiltak, ikke bare de 25% som bor i studentboligene.

Dette fører til at alle kostnadene mht. boligdrift belastes leieboerne i fellesskap.

Et åpentbart problem vi opplever i Samskipnaden i Tromsø i dag, er at det ikke har vært satt av midler til å møte vedlikeholdsprosjekter i boligene. Mye av årsaken ligger i studentenes ønske om å holde husleien på et minimum på 70- og åtti-tallet. Dette er et åpenbart dilemma. Det har ført til at store oppussingskostnader ikke blir fordelt over flere år, men belastes dagens studenter hardest. Det er av samme grunn at Samskipnaden i Oslo øker husleiene med 20% i 1989.

Et stort felles problem i Samskipnadssystemet er at de statlige bevilgninger ikke står i forhold til de behov studentene har for velferd.

Samskipnadene har fått et stort ansvar for studentenes ve og vel uten at det følges opp bevilgningsmessig.

Samtidig opplevde vi gjennom hele 80-tallet at studentøkonomien ble forverret gjennom reel nedgang i kostnadsnormen og lavere stipendandel.

Det er derfor en grell kontrast mellom studentenes økonomi og det studentene må betale for å bo og leve idag. Det er viktig å være kritisk til Samskipnadens forvaltning av boligene, men det er ikke minst like viktig å sloss for å en bedre studentøkonomi for alle studentene - også for de som er prisgitt betingelsene på privatmarkedet.

Unni Sandbukt

Landstinget, Norsk Studentunion

Hva er landstinget?

Landstinget er Norsk Studentunions (NSUs) øverste organ. På NSUs Landsting, som i år avholdes for 35. gang, møter om lag 85 delegater fra hele landet. «Bak» hver delegat står det ca. 500 studenter. Dette betyr at vi her i Tromsø har 5 delegater til Landstinget i NSU. Disse 5 ble valgt på forrige Hovedallmøte: Unni Sandbukt, Anne Dalen, Anders Selnes, Kjetil Aaman og Gry Berntzen. I tillegg har Samiske Studenters Forening en observatør.

Hvilke saker skal opp på Landstinget?

En av sakene som skal opp på årets Landsting, er måten NSU er organisert på, innad og i forhold til andre studentpolitiske organer. Studentdemokratiet er for de fleste studenter en tåke av ulike organer og personer, som skal tale studentenes sak overfor myndigheter, utdanningsinstitusjoner og velferdsorganisasjoner. Dette vil NSU gjøre sitt til å forenkle, og det er derfor satt ned en komite som utreder mulighetene for å endre på organisasjonsstrukturen. Denne komiteen har satt seg endel mål, som bl.a. er: Færre valg, mer direkte påvirkning fra medlemmer, og bedre kommunikasjon mellom de enkelte ledd i organisasjonen. Den nye Universitetsloven og Studiefinansieringa skal også opp til behandling.

Husk at du selv har muligheten til å fremme saker til Landstinget. Forslag til saker må leveres innen 3. mars. For å fremme forslag om saker kan du ta kontakt med AU-NSU her i Tromsø (Glassburet, UB-IKjelleren), eller kontakte NSUs hovedkontor på telefon: 02-556020.

Studentutvalget informerer

Studentutvalget (SU) vil gjennom Utopia informere om sitt arbeid og ønsker på denne å nå flest mulig studenter. SU vil prøve å nå frem med informasjon om de saker som er aktuelle og tar gjerne i mot tips fra studentene.

Norsk studentunion hadde landsstyremøte i Oslo 10. og 11. februar.

Den nye universitetsloven ble det arbeidet med på møtet. Poenget med lovforslaget er å gi alle universitetene en felles lov, som vil føre til en ny styringsstruktur ved Universitetet i Tromsø. Det er også forslag om en disiplinærlov overfor studentene.

Studentvelferdsarbeid var temaet for studentkontaktmøte SU arrangerte sammen med Studentsamskipnaden i Tromsø den 27. og 28. januar. Universitetets, kommunens og statens rolle i studentvelferdsarbeid var temaet på møtet.

Studentboliger i Ørndalen ble tatt opp på møtet. Samskipnaden og UiTø arbeider for å overta hele boligfeltet i Ørndalen fra TBBL. Ingenting er avklart, men prosjektet vil få boligdekningen blant studentene opp på 40 prosent.

Positivt er det at universitetet begynner å ta aktiv del i kampen om å bedre studentenes kår.

Det SU vil jobbe med fremover dreier seg i en stor grad om økonomi. Statens lånekasse vil SU gå nærmere etter i sømmene, og hvis det er grunnlag for det iverksette aksjoner.

Barnehagetilbudet til studentene vil SU også vurdere.

Boligskandalen

Heller ikke Studentutvalget (SU) unngikk å lese Utopias allehånde oppslag om boligsaken i siste nummer. Dette er en sak som tydeligvis engasjerer, og på SU-kontoret er man glad for alt engasjement studentene oppviser. Det være seg enkeltsaker som fenger, eller et godt oppmøte på Hovedallmøtet (HAM).

Det er imidlertid på det rene at ikke alle har fulgt med i boligsaken under behandling av denne, og det er noe berørte studentorganer må ta til etterretning. Informerer man for dårlig om de saker som tas opp i høyere studentfora? Kan man kritisere studentene for ikke å skaffe seg informasjon fra de samme studentfora?

SU har et generelt informasjonsansvar overfor studentene. Dette er udiskutabelt en av de viktigste opp-

gavene. SU synes det er trist at mange mener man ikke har lyktes i denne oppgaven og har i ettertid vurdert hva som kunne vært gjort annerledes.

SU kunne tatt boligsaken bredere opp i forbindelse med behandlinga av Samskipnadens (SiTø) budsjett. Imidlertid viste det seg at de leieboerutvalgene som deltok i møte med SiTø, uttrykte forståelse for depositumøkninga, og ønsket ikke å gå imot denne. Dette må SU forholde seg til.

Studentrådets vedtak før jul ga også klart inntrykk av at man i store trekk var enige i SiTøs forslag, økning av depositumsatsene. Husleia ville derimot Studentrådet, *dersom det var mulig innenfor økonomiske rammer*, holde under 5%. Dette har også SU stått på for.

Studentene har gjennom boligut-

valgene og HAM anledning til å gjøre sitt syn gjeldende. At boligutvalgene, som jevnlig er i møte med SiTø, ikke formidler informasjon til beboerne, er ikke noe SU kan lastes for. Dette må beboerne ta opp med sine boligutvalg. I det hele og store, virker det som beboerne og boligutvalgene, ikke er klar over den muligheten til innflytelse som ligger i boligutvalgene.

I lederartikkelen i februarnummeret av Utopia kommer redaktør Hatling med en del synspunkter i sakens anledning. Han sier bl.a. at «SUs arbeid med budsjettet i høst var i beste fall overfladisk, og i verste fall en forsømmelse av deres plikt overfor studentene». SU vil ikke ha problemer med å tilbakevise denne påstanden. Arbeidet med SiTøs budsjett var en høyt prioritert oppgave i to måneder av høstsemesteret.

Hatlings lederartikkel framviser så mange ubegrunnede påstander og feilaktige konklusjoner at SU beklager det inntrykk studenter får av det tross alt store arbeid som legges i studentpolitikken. Under behandlinga av SiTøs budsjett fikk studentene gjennomslag for en rekke viktige saker (bl.a. fikk man økt kraftig støtten til studentorganene), men i husleiesaka fikk studentenes styrerepresentanter ikke gjennomslag.

SU finner det beklagelig at de studenter som ikke møter på HAM eller boligallmøter ikke har andre informasjonskilder enn redaktør Hatling personlige og ikke godt funderte ledertekst. For framtida håper SU at Hatling framfører sine synspunkter noe mer nyansert.

Studentutvalget

Pressemelding:

Pensumlitteratur på Akademisk Kvarter

Akademisk Kvarter har gjennomført sitt første driftssemester, og ved oppsummeringen av 1988 er vi noenlunde fornøyd, men ikke udelte:

Omsetningen ligger atskillig lavere enn for Unibok i samme periode i 87. Dette var vi forberedt på, ettersom usikkerheten omkring oppstart førte til at mange studenter kjøpte bøkene sine andre steder. Det vi derimot ikke var så godt forberedt på, er at vi allerede ser tendenser til at vi står i fare for å havne i den samme fallgruva som Unibok gjorde: alt for stort varekjøp i forhold til omsetningen, med derpå følgende varelageroppbygging.

Dette har sammenheng med at foreleserene gjerne tar litt godt i når de bestiller litteratur hos oss, med det resultat at vi for enkelte fag selger ca. 30 % av det vi blir bedt om å ha på lager.

Fordi Akademisk Kvarter i utgangspunktet har en mildt sagt anstrengt økonomi er vi nødt til å ta ondet ved rota så tidlig som mulig, og det er dette som er bakgrunnen for at vi i vårsemesteret setter i verk tiltak som til en viss grad vil ramme studentene, og som vi har meldt om tidligere:

Vi vil returnere den utenlandske litteraturen rundt 15.mars. Dette betyr at studentene må passe på å kjøpe de bøkene de skal bruke *før 15.mars*. Vi kan eventuelt reservere bøger til senere, hvis studentene går inn på en bindende bestilling. For bøger som kommer seint vil vi også kunne utsette returen, og vi kan diskutere det samme for bøger som skal brukes igjen i høstsemesteret.

Vi vil ta inn forsiktig av all litteratur som vi ikke har returret på: bl.a. all norsk litteratur, og

heller supplere ved behov. Dette betyr at studentene må vente noen dager på enkelte titler. Vanligvis tar norske leveranser ca. en uke, av og til litt lenger. Er det ekstra krise kan vi få ilsendinger, som normalt skal ta 2-3 dager.

Studentene vil altså tildels måtte vente litt på bøger, og tildels vil de måtte kjøpe dem før de trenger dem. Vi beklager at studentene blir rammet av disse tiltakene, men vår første forpliktelse er at det fortsatt skal finnes en universitetsbokhandel i Tromsø. En ny konkurrs ville være et enda dårligere tilbud. Vi håper at vi om få år skal være over den værste kneika, og få muligheter til å kunne være litt mindre brutale.

Til USA med essay?

Vil du skrive et essey og vinne 10 000 kroner? Honeywell innbyr alle heldtidsstudenter ved universiteter og høyskoler til en esseykonkurranse: «Hva bringer fremtiden?».

Honeywell tror at en slik konkurranse vil bidra til kontakten mellom utdannelseinstitusjonene og industrien styrkes.

Du skal skrive et essey på maksimum 2000 ord om det mest betydningsfulle teknologiske framskritt som vil være nådd i løpet av 25 år, og hvilke konsekvenser dette vil få for de økonomiske og sosiale forhold. Honeywell utfordrer deg til å bruke både kreativiteten, fantasien og fornuften innenfor følgende emner:

- Verdensrommet
- Fabrikkautomasjon
- Teknologi i hjemmet
- Teknologi på arbeidsplassen
- Energi

Første premie er på kr 10 000,- og andre premie på kr 3 000,-. Vinneren av konkurransen i Norge går videre til den europeiske finalen i Madrid. Der vil det kåres fire vinnere som får anledning til å studere ett år i USA på Honeywells bekostning.

Frist for å levere inn esseyet er 1. mai 1989. For ytterligere informasjon og påmeldingsskjema kontakt Honeywell v/Torill Vik Borg, Postboks 263, 1371 Asker, tlf (02) 795960

Din mening

Hvordan synes du kvaliteten på forelesningene er?

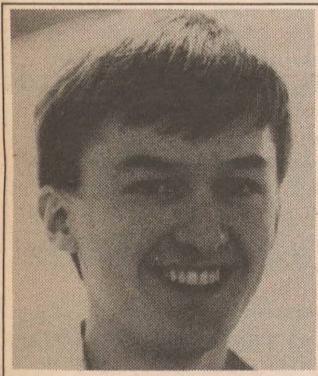
Anne Bergersen - ISL
—Foreløpig er jeg godt fornøyd. Men undervisningen er noe varierende.

Gøran Årnstrøm - ISL
Det er lærere som er meget gode men vi har også de som ikke burde ha vært der. De fleste ligger i mellomsjiktet.

Knut Øyre - Juss
Veldig bra gjesteforelesere. På institutet er det noe varierende men de fleste gjør en god jobb.

Jens P. Jøstensen - NFH
Det varierer en del. Noen tar litt lett på oppgaven sin som foreleser. Noen avdelinger er for opp-tatt av egen forelesning.

Edel Olsen - IRV
Mange er dyktige, særlig gjesteforelesere men institute har også gode forelesere. Noen er for dårlige til å legge frem stoffet på en interessant måte.

Kunst eller utsmykning ?

Universitetet i Tromsø utlyste for en stund siden en utsmykningskonkurranse, der landets kunstnere skulle gi sitt bidrag til «forskjønnning» av universitetsplassen. Fire av bidragene ble plukket ut som finalister der Guttorm Guttormsgaard gikk av med seieren.

Dansen rundt smørøyet

Verket hans, en labyrint med et selvlysende «smørøye» i midten, vil i fremtiden stå som et symbol på en akademisk karriere, der en hele tiden er på søken etter sannhetsidealer, symbolisert med «smørøyet». På en annen side kan verket også symbolisere en evig runddans, der man går og går i fastlåste spor for til slutt å drukne i en selvlysende «smørje». Kanskje dette er noe til ettertanke for kommende akademikere.

Personlig likte jeg Raymond Slåttilis jernskulptur best. Mine umiddelbare assosiasjoner var flyvende øgler som parer seg, og så midt på universitetsplassen da. Det er bare en ting å si til dette:...KJEM-PEMESSIG!!! Det er slikt vi trenger i et kjønnsløst universitetsmiljø. Til forskjell fra de andre skulpturene var denne tiltenkt varmekabler, slik at den også skulle være synlig

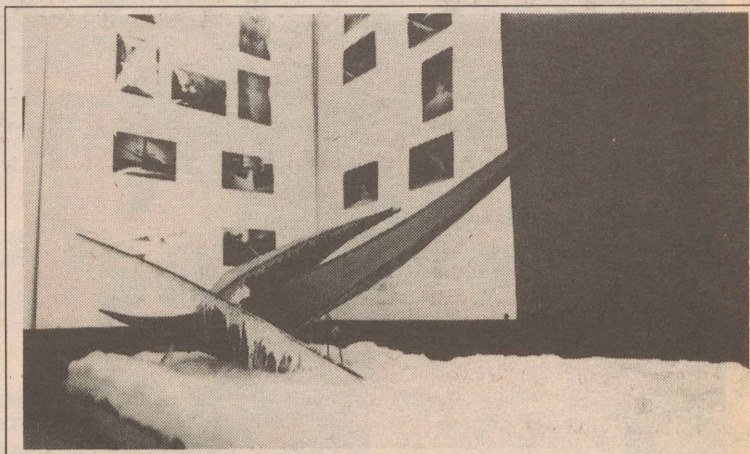
om vinteren, og det er jo et poeng i seg selv.

Dekksstoler

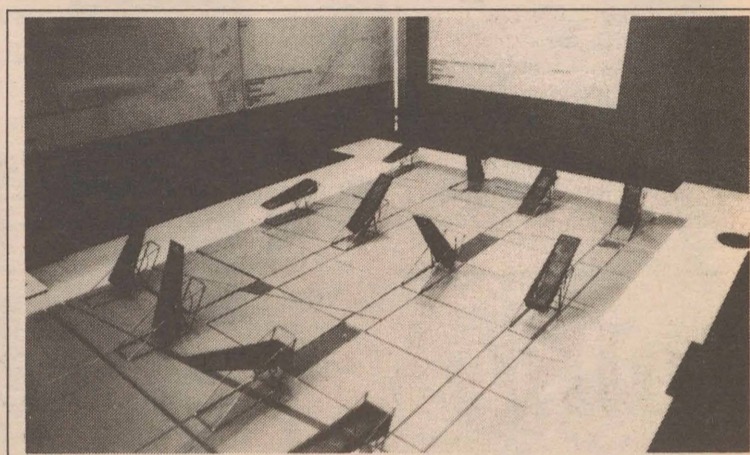
Anne Marie Vadums «intellektuelle installasjon» er noe for seg selv. Her er det masse «dingser» som vitner om en blanding av dekkstoler, slike man finner på hurtigruta og rakkettutskytningsramper. Jeg kan ikke etter beste evne se noen intellektuelle aspekt ved noen av delene, men det er vel med smaken som baken, et utall variasjonsmuligheter. Installasjonen skulle kunne sette folk på en prøve, i alle fall hvis en brukte dem som stoler vinterstid.

Ola Enstads bidrag besto av ni stålsøyler som skulle stå i den «urbane» delen av universitetsplassen. Søylene minner mest om marterperler og fungerer dermed ikke som noen oppmuntring i en grå vinterhverdag. Jeg synes det holder lenge med Willibald Storns «frustrasjonskabinett» i UB kjelleren. Man behøver jo ikke å overdrive vold og desperasjon heller?

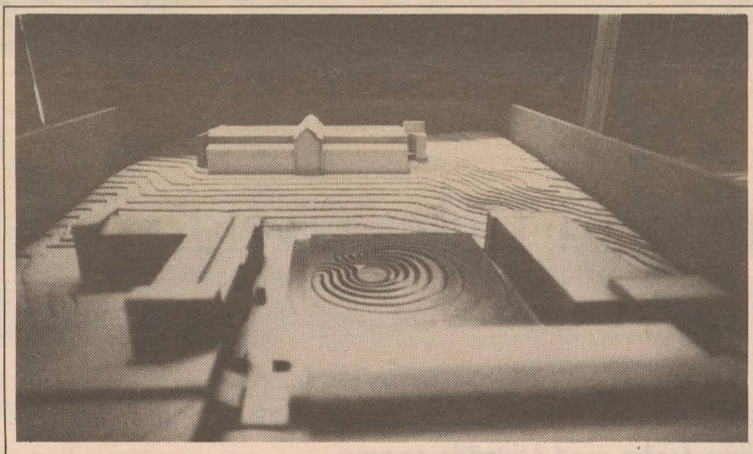
Av Åd Snøvimsen.

Raymond Slåttilis jernskulptur - flyvende øgler som parrer seg?
Foto: Morten Hansen

Anne Marie Vadums symbolsk på intellekt nådde ikke fram til seier i konkurransen.
Foto: Morten Hansen

Slik blir Guttorm Guttormsgaards utsmykning av universitetsplassen.
Foto: Morten Hansen

Det fjerde finalebidraget, ni stålsøyler lag av Ole Enstad. Han nådde heller ikke fram til seier.
Foto: Morten Hansen

Nytt Ute

Kulturhuset

På Kulturhuset spilles studentrevyen «Søkki være» fra 23.februar til 5. mars -- på Lillescenen. Hålogaland Teaters forestilling «Heartbreak Hotel» har hatt premiere og spilles fram til 2.mars. 5.mars blir det Sirkusshow med Lexis og co. 7. og 8. mars skal elever fra Tromsdalen Videregående Skole ha teaterforestilling.

Prelaten

24.-26.februar spiller Heyday fra Fredrikstad/Moss. Denne gruppa

er blitt sammenlignet med Credence.

1. mars kan folk høre gruppa Cavalero. Den består av tre lokale gutter som spiller instrumentalmusikk. 10. og 11. mars får Prelaten besøk av Reidar Larsen Band -- kanskje Norges beste bluesband ifølge Prelaten.

Paletten

25.februar er det internasjonal aften på Paletten, med mye utenlandsk musikk.

Studenthuset

har som vanlig visning av tippekamper, kombinert med happy hour. På mandagene er det videokvelder. Ellers vil vi minne om at Paletten, Studenthuset, Skarven og Nobile er åsted for en rekke UKE-konsertar i tida 23.februar til 5.mars. Se UKE-programmet!

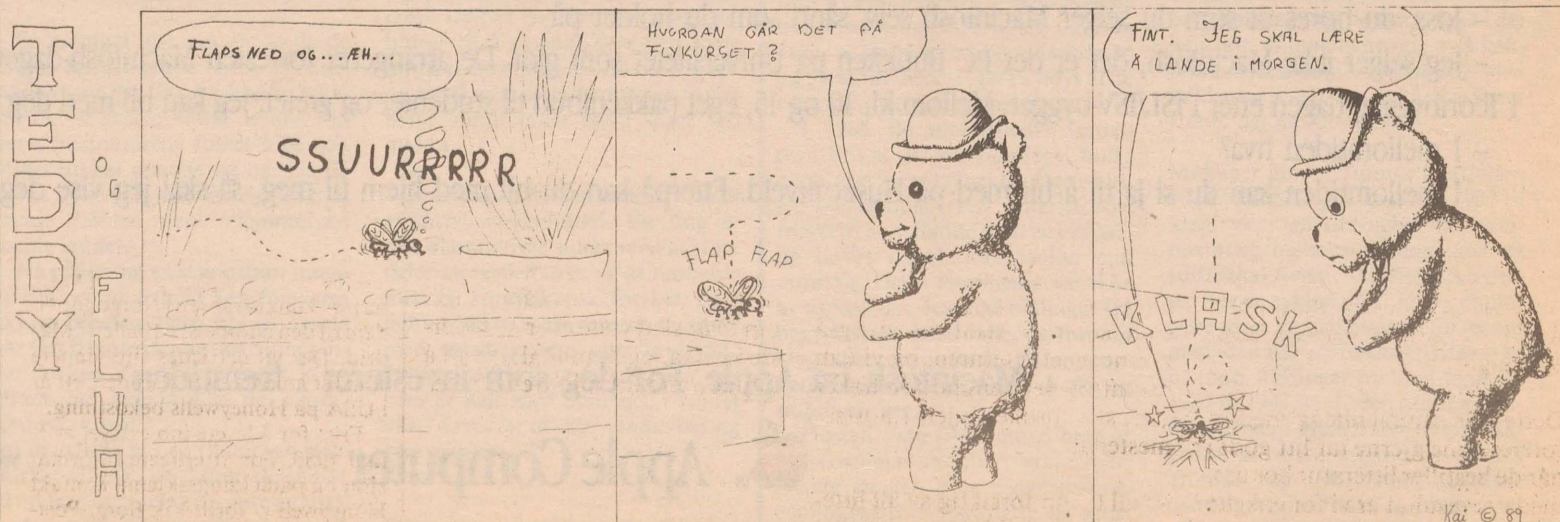
Tromsø Museum

Synvis Glinn Nordin si maleriutstilling på museet varer til 27.februar. Norsk Botanisk Forening har årsmøte på museet 1. mars. Tromsø Sameforening skal ha ei ut-

stilling i hallen i 2.etasje på museet, og denne blir stående fra 1. til 12.mars.

Tromsø Kunstforening

Sidsel Westbø og Sidsel C. Karlsen stiller ut grafikk og billedvev, 18.februar -4.mars. Kunstforeninga holder åpent hver dag unntatt mandag fra 10-16, lørdag og søndag fra 12-16. 3. mars har Nord-Norsk Blåsekvinnett konsert.

Fra de glade studenterdager (arkivbilde).

«Blir du med på Huset ikveld?»

- Nei, jeg har ikke tid.

- Ikke tid?! Når jeg har tid, så må vel du ha tid?

- Selvom vi er sammen og går i samme klasse, betyr ikke det at jeg ikke har noe å gjøre bare fordi ikke du har det. Vi jobber jo begge to også, ikke sant. Dessuten skal vi levere oppgaven på fredag, og jeg er ikke ferdig med å kladde engang.

- Kladde??

- Mens du har sittet og lekt hele uka med den datamaskinen din, *Macintosh* eller hva den heter, har jeg jobbet med oppgaven, jeg. Du blir vel sittende og råskrive hele natta som vanlig!

- Kladde? Kladder du oppgaven?

- Ja, selvfølgelig, da får jeg jo muligheten til å gå igjennom den, rette opp feil, endre innholdet og sånt noe.

- For det første. Her ser du resultatet av den såkalte *lekingen* min med Mac'en. Se her - oppgaven fiks ferdig, med et innhold som *må* bli godt mottatt

- Og for det andre?

- Hvis du gadd, og jeg mener gadd, å sette deg ned og se hvor mye enklere og bedre du kan gjøre det med Macintosh, så ville du og jeg få mer tid til hverandre - tro meg. Og det er ikke bare deg og meg som studerer økonomi som har noe å hente der. Kusinen min, som studerer medisin, bruker Mac'en til alt mulig og jeg vet ikke hva. Typen hennes, han du traff sist helg, studerer realfag og driver og programmerer mye. Han har en, han også. Poenget er at Macintosh brukes av alle typer studenter - økonomi, realfag, samfunnsfag, ingeniørfag, juss. Dessuten er den utrolig enkel å bruke, du kan konsentrere deg om fagene, jobb og *meg*, istedet for å måtte kladde oppgaven eller sette deg inn i kryptiske kommandoer på datamaskinen hele tiden. Bare se på oppgaven min. Pent og ryddig, akkurat noe for deg, ikke sant. Sånn kunne *din* oppgave sett ut også, tenk på det. Og kan du bruke Macintosh, så er det en fordel når du skal søke jobb, det har jeg hørt flere i kullet over oss si.

- Jøss, du høres ut som du selger Macintosh selv, sånn som du holder på.

- Jeg selger ikke Macintosh, det er det PC Butikken på Universitetet som gjør. De arrangerer forresten Macintosh-dager 6. og 7. mars. Den 6. er de i Teoribygget, dagen etter i ISL/ISV-bygget. Mellom kl. 10 og 15, eget pakketilbud til studenter og greier. Jeg kan bli med deg bort, jeg. I mellomtiden . . .

- I mellomtiden hva?

- I mellomtiden kan du si ja til å bli med på Huset ikveld. Etterpå kan du bli med hjem til meg, så skal jeg vise deg . . .

Macintosh fra Apple. For deg som investerer i fremtiden.

Apple Computer

